

at arrangere nede i Næstved, hvor man begyndte med Salmesang og sluttede med Salmesang. Jeg har ikke noget imod, at der synges Salmer, — jeg synger ogsaa Salmer — men jeg ønsker ikke at optræde ved politiske Møder med Salmesang for paa den Maade at skaffe mig Indremissionens Stemmer. Det faar let Udseende af, at man prøver derpaa, naar man gør noget saadant paa et offentligt politisk Møde. Der er imidlertid en Sang, som jeg vil anbefale den højtærede Konseilspræsident at synge, naar han næste Gang kommer til Næstved, og jeg tror, at denne politiske Debat vil klart have vist, at det er en Sang, som Reformpartiet i det hele taget skulde lægge sig efter. Det er den, hvori det Vers findes, som jeg nu vil citere:

„Vil Danskene i Verden fægte,
men dølg Aasyn og Navn,
jeg ved, hans Aand er ej ægte,
jeg tager ham ej i Favn.“

Jeg kan ikke støtte den højtærede Konseilspræsident i tykt og tyndt saaledes, som han kræver af os Medlemmer af dette Ting.

N. Andersen: Jeg antager, at det ikke er det høje Tings Ønske, at denne Debat skal fortsættes, og jeg vil derfor gøre mit til, at den bliver afsluttet, og jeg skal da indskrænke mig til at sige nogle ganske faa Ord. Jeg kan imidlertid ikke helt undlade at henvende nogle Ord til den højtærede Konseilspræsident, idet han i sin Tale i Gaar ytrede, at ved det sidst afholdte Folketingsvalg var der iværksat et Samarbejde mellem Højre, Socialdemokratiet og det radikale Venstre. Denne Udtalelse er bleven imødegaaet allerede fra de Herrer Socialdemokraters Side, og jeg kan derfor indskrænke mig til at sige, at det ikke er mig bekendt, at der har været nogen Art af Samarbejde mellem Højre, Socialdemokratiet og det radikale Venstreparti. Det kan nemlig ikke kaldes Samarbejde i dette Ords egentlige Betydning, at der i samme Kreds opstilles henholdsvis en Højremand, en Socialdemokrat, et Medlem af det radikale Parti eller et Medlem af Reformpartiet. Thi hvem skulde forhindre et hvilket som helst Parti i at opstille Kandidater i en hvilken som helst Valgkreds? Det kan ikke være Konseilspræsidentens Mening, at det skulde være noget urigtigt, og jeg kan heller ikke indse, at der i og for sig kan være noget urigtigt i at iværksætte et Samarbejde, selv om virkelig Forholdet var saaledes, som den højtærede

Konseilspræsident mener, at der var et Samarbejde mellem Højre, Venstre og Socialdemokraterne for, som Ministeren siger, at udrydde Ministeriet og dets Tilhængere, hvis det var muligt. Thi hvorfor skulde man ellers stille sine Partikandidater op, naar det ikke var i den Hensigt at udrydde Modstanderne, om det var muligt? Det er dog Hensigten med at stille Mænd op af den Partifarve, som tilfredsstiller ens egne Ønsker bedst.

Den højtærede Konseilspræsident mente om det Ændringsforslag, jeg har stillet paa Højregruppens Vegne, at det var en Omvej for at blive fri for at svare rent Ja eller Nej til Regeringspartiets Forslag. Nej, det er egentlig ikke nogen saadan Omvej, og den behøvedes heller ikke, for der er en tredje Vej. Man kunde undgaa det ganske let ved at sige: „Stemmer ikke“, og saa lade de Herrer selv afgøre Sagen. Det have vi dog ikke ment, var praktisk i dette Tilfælde, og vi have derfor stillet vort Ændringsforslag som et Forbehold, idet vi ikke uden Forbehold ville kunne tilsige Regeringen vor Støtte til Gennemførelsen af samtlige de Foranstaltninger, som Trontalen omtalte. Det har jeg allerede — jeg tror med tilstrækkelig Udførelighed — omtalt, da jeg havde Ordet i Førgaars, og jeg skal derfor ikke komme videre ind derpaa. Jeg skal kun nævne dette endnu en Gang, at om disse store Sager, disse to meget vigtige Spørgsmaal, som staa paa Dagsordenen, og som bør og maa afgøres, nemlig om Ændring i den kommunale Valgretsordning og Ændring af Grundlovens § 32, ere vi af den Formening, at den Vej, Ministeriet vil gaa, er af en for Folk og Land saa skæbnsvanger Beskaffenhed, at vi ikke kunne følge Ministeriet, hvis det da ikke vil changere, inden det kommer til Vejens Ende. Derfor ere vi nødte til at tage Forbehold, og det samme Svar kan gælde til det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen), som var inde paa en lignende Bedømmelse af vort Forslag: at det var stillet for at undgaa at sige Ja eller Nej. Det er det ikke.

Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds gør sig efter mit Skøn Umage for at faa Tinget til at tro, at han ikke forstod at bedømme, om det Forslag, vi have stillet, indeholdt en Realitet, eller om det kun var en Formalitet. (*Anders Nielsen:* Realitet!). Det ærede Medlem lod skinne igennem, at han ikke kunde bedømme, om der deri forelaa en Realitetsændring til det af ham stillede Forslag,